

RONDOM DE KERKDIENTEN

ds. Arjan van Lagen

Zes zondagen in de Veertigdagentijd - Stille Week - Paasmorgen: gezamenlijk kerken met Lutheranen. De hele voorbereidingsperiode tot en met het hoogfeest van Pasen zullen de Evangelisch-Lutherse Gemeente en de Protestantse Gemeente samen optrekken. Dit jaar is het de derde keer in successie dat we samen met de Lutheranen ter kerke gaan en ons gezamenlijk voorbereiden op het hoogfeest van Pasen.

De diensten beginnen om 10.00 uur, met één uitzondering: de dienst op 2 april zal om half tien aanvangen, omdat op die zondag de EBG belijdenisdienst heeft in de grote kerkzaal. Dat betekent dat zowel de gezamenlijke dienst van onze gemeente en de Lutheranen én de eucharistieviering van de RK-parochie zullen moeten plaatsvinden in de kleine kerkzaal. Om de dienst van de RK die om half twaalf begint niet op te houden, zullen we die zondag dus om half tien beginnen. Waarvan acte!

Vreugde en vragen

De gezamenlijke kerkgang is voor velen tot grote vreugde, maar er zijn ook vragen en misschien wel twijfels. Voor beide gemeentes immers geldt dat we iets moeten opgeven van wat vertrouwd is of was. Daarom is enige uitleg bij de orde van dienst die we in gezamenlijk overleg overeengekomen zijn nodig en wenselijk. Het zou heel jammer zijn als mensen met het gevoel blijven zitten te gast te zijn in een dienst die mede onder verantwoordelijkheid van hun kerkenraad of brandpuntraad tot stand is gekomen.

Een poging tot uitleg van de orde van dienst in de gezamenlijke diensten

Elke dienst kent drie onderdelen.

Het stramien van de dienst is zoals deze gangbaar is - al jaar en dag - in onze Protestantse Gemeente, maar ook in de Evangelisch-Lutherse Gemeente Amsterdam-Zuidoost. Het is het zogenaamde "oecumenisch ordinarium". Dat betekent zoveel dat deze orde van dienst gangbaar is in de hele bewoonde (christelijke) wereld. Je kunt bij wijze van spreken ergens in China ter kerke gaan - als dat tenminste niet verboden is - en niets van het gesprokene verstaan, maar aan de ordening van de dienst kun je weten waar we zijn, omdat ook daar dat oecumenisch ordinarium gebruikt wordt.

Dat is om te beginnen. Wat er in onze gezamenlijke diensten geboden wordt, is geen nieuwlichterij of uitsluitend toebehorend aan één kerk.

Het kenmerkende van dit oecumenisch ordinarium is dat de dienst wordt opgebouwd in drie delen: de voorbereiding, de dienst van het Woord en de dienst van de gebeden en gaven.

Deze drie delen worden in onze en onze gezamenlijke diensten aldus aangeduid:

- I. Wij zoeken God;
- II. God zoekt ons en
- III. Wij zoeken elkaar en de wereld.

Niets nieuws of onbekends dus.

Wij zoeken God

Over dit deel van de dienst kunnen we kort zijn. Het is gelijk aan wat de Protestantse Gemeente gewend is: een (kort) welkomstwoord, het aansteken van de kaarsen met een passende tekst, de psalm van de zondag en dan de groet. Deze wordt in de gezamenlijke diensten gezongen. De voorganger zingt: "De Heer zij met u!" en de gemeente antwoordt met: "en met uwe geest!". In Protestantse gemeenten is dat niet vreemd. Op heel veel plaatsen wordt de groet gezongen. Ook in onze gemeente was er vroeger een boekje met verschillende liturgieën en een van daarvan had een gezongen groet! Zo onbekend zal het dus niet zijn.

Daarna volgt het smeekgebed vanwege de nood in de wereld. Dat is al het derde gebed en dat nog wel in het eerste deel van de dienst.

Eerst was er een stil gebed: een persoonlijk gebed bij de aanvang van de dienst. Daarna het drempelgebed waarin we ons als gemeenschap tot God wenden. En vervolgens het smeekgebed waarin deze gemeenschap zich tot God wendt vanwege de nood in de wereld. We geven als het ware alle ellende en nood een adres. Dat is toch wel het minste wat je van een gemeente van Christus mag verwachten.

In de veertigdagentijd - net zoals in de tijd van Advent - klinkt er na het smeekgebed geen glorialied.

We bereiden ons voor op de grote jubelzang, op de Paasmorgen. Dan mogen de halleluja's volop en voluit klinken, maar in de voorbereidingstijd houden we ons in.

Toch wordt er wel gezongen, namelijk een bewerking van een tekst uit Filippenzen 2:

Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. En als mens verschenen, heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood - de dood aan het kruis. Daarom heeft God hem verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, en elke tong zal belijden: "Jezus Christus is Heer", tot eer van God, de Vader.

In de jonge kerk werd deze tekst altijd gebruikt op de weg naar het Paasfeest. In onze gezamenlijke diensten volgen wij deze oude traditie. Misschien nieuw voor sommigen in beide gemeentes!

Na het gebed van de zondag - het vierde gebed in het eerste deel! - , ofwel het collectagebed waarin het eigene van de zondag doorklinkt, volgt in de gewone diensten een gesprek met de kinderen. Maar in de gezamenlijke diensten hebben we ervoor gekozen de kinderen van de kindernevendienst direct naar hun eigen ruimte te laten gaan, zodat ze meer tijd hebben zich bezig te houden met een eigen project dat weliswaar later - aan het eind van het derde deel van de dienst - op een of andere manier gepresenteerd zal worden.

God zoekt ons

Het tweede deel is voor beide gemeentes gelijk en ook dus in onze gezamenlijke diensten: de Schriftlezingen, uitleg en verkondiging, het orgelspel en een lied dat aansluit bij de preek. Alleen het al of niet staan bij het Evangelie is verschillend. Bij diverse gelegenheden hebben voor- en tegenstanders met elkaar daarover kunnen spreken, maar tot een eensluidend antwoord zijn we niet gekomen. Uiteindelijk hebben we ervoor gekozen het aan de mensen zelf over te laten al of niet te staan bij het Evangelie. Deze oplossing verdient niet de schoonheidsprijs, maar voorlopig doen we het zo. En de ervaring heeft geleerd dat het niet tot grote verwarring leidt.

Wij zoeken elkaar en de wereld

Na de mededelingen worden de jarigen in het zonnetje gezet. Dit onderdeel van de gezamenlijke diensten kennen we niet in de "normale" protestantse dienst, maar zo vreemd hoeft het nu ook weer niet te zijn.

We kennen namelijk wel het gedenken van mensen uit ons midden die gestorven zijn. Je kunt je dus afvragen waarom we niet bij leven mensen die iets te vieren hebben naar voren zouden halen?! Evenals het gedenken van onze doden zouden we toch het leven mogen vieren met wie weer een jaar mocht ontvangen!

Bij onze gezamenlijke orde van dienst hebben we er voor gekozen om de voorbeden telkens te beantwoorden met een responsie: *God, hoor ons bidden, laat komen uw Rijk*. Dat is een element dat ook wel in onze gewone diensten wordt gebruikt.

De kinderen uit kindernevendienst en kinderkerk komen na de gebeden in de kerkzaal en gezamenlijk zingen we met hen een lied: *Ik weet van een stad*. Een lied dat bij het kindernevendienst project voor deze veertigdagen behoort.

De stille week

Heel de veertigdagentijd is een tijd van voorbereiding op het feest van het licht, maar de Stille of Goede Week is dat in het bijzonder. Het is de week van de drie heilige dagen: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de Paaswake die uitloopt in het hoogfeest van Pasen. Ik kan begrijpen dat veel mensen daar vier heilige dagen in zien, maar men moet niet vergeten dat op de avond van Witte Donderdag eigenlijk de Goede Vrijdag al begonnen is. De Joodse dagindeling wordt daarin gevolgd. Er zijn verschillende lezingen over, maar als vuistregel kan men hanteren dat wanneer er drie sterren aan de hemel staan er een nieuwe dag begint. De dag komt uit de nacht, zou je kunnen zeggen. Of, het licht wordt uit het donker geboren!

In ieder geval kennen we drie diensten. De dienst van Witte Donderdag waarin we de instelling van het heilig Avondmaal gedenken; de viering wijst ook terug op de achterliggende gedachte van het verhaal waarin Jezus met zijn leerlingen 'aan tafel' gaat, namelijk de bevrijding uit het huis van de dood, het huis van de slavernij.

De Goede Vrijdagdienst en de Paaswake, dat is één dienst in tweeën uiteengelegd. Op de Goede Vrijdag staat het passieverhaal centraal. In deze (halve) dienst zullen we het lijdensevangelie volgens Johannes lezen, afgewisseld met liederen en met korallen, gezongen door de Cantorij en door allen. Het wordt zoïets als een Johannespassie.

Een belangrijk element in deze passiedienst is dat de oude Paaskaars gedooft wordt en de kerk uitgedragen - en de Paaswake is de dienst waarin de nieuwe Paaskaars wordt binnengedragen, als teken van de Opstanding.

Verderop in deze *Opnieuw* staat een uitnodiging voor een nacht van waken rond het Licht. Wie wil en kan is van harte uitgenodigd om in de nacht van zaterdag op zondag aanwezig te zijn bij deze spirituele nachtwake.

De volgende morgen hebben we dan de Paasmorgendienst, die vooral een Paasjubel mag zijn. Een feestelijke dienst waarin ook een geloofsleerling belijdenis van het geloof zal afleggen.

Wij wensen u en de uwen een goede voorbereiding toe op het Paasfeest en dan is onze wens ook: vrolijk Pasen!

Toelichting op de collecten

---

19 maart 2006: Catechese / geloofsopvoeding

Leren doen we allemaal, op school, thuis maar ook in de kerk. De een met meer plezier dan de ander; het ene moment ook intensiever dan het andere. Veel hangt af van het materiaal dat voorhanden is en de wijze waarop en wanneer dit 'leren' is georganiseerd. Met de opbrengst van deze collecte wordt eigentijds en inhoudelijk verantwoord materiaal ontwikkeld. Verder wordt via scholing en andere projecten aandacht gegeven aan geloofsopvoeding en catechese.

Deze ondersteuning vindt plaats op diverse wijzen:

- het ontwikkelen en ondersteunen van methodes, zoals *Spring* en *Zijsprong* voor geloofsopvoeding en *Motieven* en de *Jongerenbijbel* voor catechese;
- schriftelijk of mondeling advies op maat;
- informatie en bezinning over actuele ontwikkelingen in de catechese, via het blad *Impuls*;
- het verzorgen van studiedagen en lezingen met specifieke inhoudelijke thema's.

Uitnodiging voor een nacht van waken rond het Licht van Pasen

ds. Arjan van Lagen

De drie heilige dagen van Pasen: Witte Donderdag, Goede vrijdag en de Paasnacht monden uit in de Paasjubel op de Paasmorgen: de dood mag overwonnen heten door een overmacht van licht, Christus is verrezen uit de dood. De Paasnachtdienst, waarin we de komst van dat Licht vieren - gesymboliseerd door het binnenbrengen van een nieuwe Paaskaars - en waarin we onze doop bevestigen, wordt in de verschillende geloofsgemeenschappen in ons kerkcentrum gevierd. Maar hoezeer de vormen verschillen, het gaat om een evangelie, het evangelie van de opstanding van Christus. Het centrale geloofsfeit van het christelijk geloof.

Over dat evangelie willen we nadenken, samen met wie dat wil, wachtend op de morgen van de Paasjubel. Zeg maar: een pelgrimage, een pad naar verdieping in het beleven van Pasen. Een gebed van uur tot uur.

De nacht van waken laten we beginnen om 24.00 uur en elk uur is er dan een 'liturgisch moment', voorbereid door een groepje of door de hele groep. In de tussentijdse periodes kunnen deze momenten nader worden ingekleurd door het zoeken van passende lezingen, het maken van gebeden en het kiezen van liederen. In de overgebleven tijd kunnen andere activiteiten worden ondernomen, zoals het overbrengen van paaswensen aan andere gemeenten (bijvoorbeeld de partnergemeenten) via Internet; het schrijven van brieven of kaarten voor Amnesty International; het dienstbaar zijn aan de eigen gemeente (het in orde maken van de bloemen en de orde van dienst voor paasmorgen, het meehelpen bij het paasontbijt). Voor meer inlichtingen: Jessica Langenhoff 365 0554, Arjan van Lagen 699 8881, Frank Odinot 699 6046.

Uit de kerkenraad van 10 januari 2006

ds. Jan van der Meulen

Bij de evaluaties van de kerkdiensten rond kerst en oud en nieuw sprong met name de kerstmorgendienst eruit als mooie dienst. Ook de orde van dienst zag er mooi uit. Er waren ook mensen die anders niet in de kerk waren. Tijdens de dienst verlieten echter ook een paar mensen de dienst. Er is een brief daarover bij de kerkenraad binnengekomen en er is met betrokkene een gesprek gevoerd. De kern van de kritiek was dat in de beleving van de briefschrijfster God in de diensten van de Protestantse Gemeente niet groot, maar juist klein gemaakt wordt. Tegelijk zegt de briefschrijfster dat zij in de gemeente heel goed is opgevangen toen zij binnenkwam in de gemeente. Het moderamen heeft over de kritiek gesproken en herkent zich niet in de constatering dat God in de diensten van de Protestantse Gemeente klein wordt gemaakt. Wel is er ruimte voor vragen en wordt er niet massief over God gepreekt. Onze gemeente drukt het geloof eerder uit in een manier van doen dan in een manier van spreken. Conclusie van de kerkenraad na de bespreking van bovengenoemde kritiek is dat het wel belangrijk is om met elkaar te praten over dat wat ons beweegt en inspireert. Het voeren van het geloofsgesprek binnen de kerkenraad en in de gemeente is urgent. Dit gesprek zal in de februarivergadering in de kerkenraad worden voortgezet aan de hand van de landelijke brochure 'Leren leven van de verwondering'.

De kerkenraad gaat akkoord met de voorgestelde constructie voor de aanstelling van ds. Jan van der Meulen als 'fraternal worker' voor de Presbyterian Church of Ghana in Amsterdam (de Presbyterianen). Onderdeel van deze constructie is het opnieuw op gang brengen van gesprekken over de vorming van een Associatie (nauwe samenwerking) tussen de Protestantse Gemeenten van Gaasperdam en de Bijlmermeer en de Presbyterianen. De kerkenraad accepteert de inspanningsverplichting om aan dit proces mee te werken. Een van de eerste stappen zal de vorming van een werkgroep zijn met daarin vertegenwoordigers van Gaasperdam, de Bijlmermeer en van de Presbyterianen (de PCG). ds. Jan van der Meulen zal dit proces sturen en coördineren.

In de daaropvolgende discussie over hoe de beoogde associatie kan worden ingevuld en gedragen, wordt de vraag gesteld: Wat heeft de Protestantse Gemeente de Presbyterianen te bieden en andersom wat hebben de Presbyterianen de Protestantse Gemeente te bieden? De Protestantse Gemeente kan haar ervaringen als gemeente in een gesecculariseerde maatschappij delen met de Presbyterianen. Aan de andere kant kunnen de Protestantse Gemeente wellicht leren van het vertrouwen in God en in het leven dat de Presbyterianen uitstralen, ook al is de positie van de gemeente en haar leden niet (altijd) rooskleurig.

Belangrijk zal zijn om elkaar in de loop van de tijd - gemeentebreed - te leren kennen. Een mogelijkheid hiertoe is het geloofsgesprek, bij voorbeeld het samen bijbellezen. Hoe lezen wij ieder de bijbel vanuit onze eigen culturele achtergrond? Gemeenschappelijke diensten zijn mogelijk maar zullen eerder een eindpunt dan een beginpunt zijn.

Aan de orde komen ook de vacatures bij het college van kerkrentmeesters. Er is een kandidaat ouderling-kerkrentmeester voor de functie van administrateur. De gemeente zal in de gelegenheid worden gesteld andere kandidaten te noemen. Hylke Sies deelt mede dat hij per 1 september 2006 de gemeente gaat verlaten; dat betekent naast bovenvermelde vacatures in ieder geval ook een vacature voor ouderling-kerkrentmeester met de functie van secretaris.

Op 21 december 2005 heeft in DNS de kerstdienst van het drugspastoraat plaatsgevonden. Er is enige onrust ontstaan over deze dienst, namelijk door het gerucht dat er drugs gebruikt zouden worden. Dit gerucht was volkomen uit de lucht gegrepen. Jos de Boer kon, als betrokken diaken, vertellen dat deze dienst en de maaltijd daarna in grote harmonie hebben plaatsgevonden. Jos spreekt de wens uit dat er, ondanks de negatieve reacties in december 2006 weer een kerstdienst van het drugspastoraat kan plaatsvinden. De kerkenraad steunt deze wens en verklaart dat deze dienst zonodig onder verantwoordelijkheid van alleen onze gemeente gehouden zal worden.

De Cantorij heeft een subsidie ontvangen van € 1400,- voor twee jaar. In overleg met het College van Kerkrentmeesters zal een constructie bedacht worden om dit geld in combinatie met de andere beschikbare gelden voor meerdere jaren te gebruiken voor de betaling van de dirigente van de Cantorij.

De Engelstalige diensten vallen onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad van de Protestantse Gemeente te Gaasperdam (i.w.). Verbondenheid met de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer blijft en dit zal in de vorm van incidentele activiteiten inhoud krijgen. Ook zal er een maal per kwartaal een platformgroep bij elkaar komen van de drie partners. De predikanten van de Bijlmermeer zullen blijven preken en zonodig pastorale bijstand geven. Een definitief uitgewerkt voorstel voor de toekomstige structuren en verantwoordelijkheden volgt in februari.

PERKI heeft op 26 december 2005 haar 75-jarig bestaan gevierd tijdens een kerkdienst in Huizen. ds. Arjan van Lagen was namens onze gemeente aanwezig. Hij heeft voor onze gemeente een speciaal gedenkbord voor deze gelegenheid in ontvangst genomen.

De begroting 2006 van De Nieuwe Stad zoals voorgesteld door de Beheerscommissie wordt ondanks het daarin begrote tekort goedgekeurd. Dat dit tekort groter is dan tot nu toe komt met name door de extra brandveiligheidseisen die de brandweer gesteld heeft zoals een nooduitgang voor de Kleine Kerkzaal.

De oecumenische avondgebeden

Aswoensdag

De oecumenische Aswoensdagviering is de eerste van een reeks van zeven avondgebeden op de woensdagavond in De Nieuwe Stad. Het is al lange tijd een traditie deze avondgebeden in oecumenisch kader te houden. We hopen dat ook dit jaar men de weg weet naar de kerk voor de vastenmaaltijd en aansluitend het avondgebed.

Thema: We gaan op reis

'We gaan op reis langs de weg van verlangen' is een stapellied dat in 1995 geschreven is voor een 40-dagentijdproject voor kinderkerken en zondagsscholen. In De Nieuwe Stad heeft dit lied zich de afgelopen jaren een vaste plek veroverd in het zangrepertoire van de vier kerken. Zo werd dit lied bijvoorbeeld gezongen tijdens de jubileumdienst ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van De Nieuwe Stad. Het lied kent zeven coupletten:

1. In het begin klinken woorden van leven, / bloemen van hoop bloeien in de woestijn. / Want onze Heer heeft het kwade verdreven / Toen hij koos om een mens te zijn.

Refrein:

We gaan op reis lang de weg van verlangen. / Ga met ons mee langs de beelden van hoop. / We gaan op weg langs de weg van verlangen. / Ga met ons mee langs de beelden van hoop.

2. Licht uit de hemel! Een stralende morgen / opent voor mensen een vergezicht. / Zo kun je gaan in vrede geborgen, / dromend een droom van aanstekelijk licht. /

Refrein.

3. Ga niet gebogen! Durf rechtop te leven! / Wees niet zo vruchteloos vreselijk dom. / Gooi al je kwaad in het vuur van vergeving. / Dan draag je vruchten, keer je maar om. / Refrein.

4. Blijf niet te lang in het land van verloren. / Denk toch goed na en word wie je bent. / Want uit Gods liefde wordt ieder geboren. / Hij is de vader, een God die ons kent. / Refrein.

5. God heeft de wereld aan mensen gegeven, / zodat de aarde een wijngaard wordt. / Hij is de landman zo staat het geschreven / en in zijn wijngaard komt niemand tekort. / Refrein.

6. Vol is de Geest van eenvoud en vrede, / vol van de Geest van zachtmoedigheid, / heeft onze Heer alle lijden geleden; / Hij, die als Koning hier binnen rijdt. / Refrein.

7. Leeg is het graf, maar hoe helder de morgen. / Zinloos de steen, want Jezus leeft! / Hij gaat ons voor en wij die Hem volgen / vieren het leven dat Hij met ons deelt. / Refrein.

Elk couplet sluit aan bij passende lezingen uit het Lucasevangelie voor in de 40-dagentijd. Het laatste couplet heeft duidelijk een paasinhoud. De bedoeling is dat er elk avondgebed een couplet van dit lied centraal staan met bijbehorende lezingen en dat het lied uiteraard elke keer gezongen wordt. Elk avondgebed een couplet erbij! Tussen de coupletten wordt het refrein gezongen.

Projectdoel: het Kerkhuis

Tijdens de avondgebeden wordt geld ingezameld voor het Kerkhuis. Het Kerkhuis is een combinatie van informatiecentrum, kantoor en vergaderruimte in Amsterdam-Zuidoost, gestart eind 2003 op

initiatief van de Schinkel en de Protestantse Diaconie Amsterdam. Migrantenkerken en hun leden kunnen bij Het Kerkhuis terecht onder andere voor advies over kerkruimte, fondswerving, secretariaat en administratie en de opzet en professionalisering van diaconale projecten. Nederlandse kerken, media en opleidingen, buitenlandse groepen op studiereis en uitwisselingsprojecten kunnen ook bij Het Kerkhuis terecht, zoals bijvoorbeeld excursies-op-aanvraag naar migrantenkerken en kerkdiensten (met vertaling), deskundig advies of training inzake interculturele communicatie.

Medio februari is het Kerkhuis verhuisd van het Krimpertplein naar de voormalige ruimte van de Bijlmerduif, Hoogoord 187 A. Het plan is, om een aantal Bijlmer Duif-activiteiten over te nemen, zoals een eetclub en een inloopmiddag.

In de lijst van kerkdiensten ziet u welke kerkgemeenschap of groep het avondgebed verzorgd. U bent welkom!

Ouderenkring

Ans Odinot

De afgelopen keer vertelde Annie Vis over symbolen in de kerk. Het was een ochtend van herkenning: veel wisten wij er eigenlijk al van af. Maar de lijnen waren niet altijd duidelijk. Een paar voorbeelden: het teken van de vis; in het Grieks ΙΧΘΥΣ. Dit kan ook gezien worden als een afkorting van 'Jezus Christus, zoon van God, heiland.' En de Davidsster, de zespuntige, tegenover de vijfpuntige ster die stamt uit voorchristelijke tijden.

Annie, hartelijk dank voor je uitleg!

De volgende keer dat wij bij elkaar komen is niet zoals gewoonlijk de derde, maar **de vierde donderdag: 23 maart**

ds. Jan van der Meulen zal ons dan voorgaan in het beleven van het verhaal van de opstanding van Christus.

De mens centraal

namens de voorbereidingsgroep,
ds. Arjan van Lagen

De eerste leerhuisavond heeft plaats gevonden.

Het thema voor de tweede avond - 9 maart - luidt: mens in de wereld.

Op deze avond zal Jannetta Bos ons vertellen over haar werk voor Artsen zonder Grenzen. Van tijd tot tijd reist Jannetta af naar verre oorden om als psychologe met name kinderen te helpen bij het verwerken van traumatische gebeurtenissen als geweld, oorlog en terreur, gebeurtenissen waarbij zij betrokken waren en dan als slachtoffers.

De derde avond - 23 maart - heeft tot thema: mens en zelfkennis.

Deze avond gaan we onder leiding van Janna Matthijsen op een bijzondere manier te werk met een bijbelverhaal. De bedoeling is dat we ons 'inleven' in de figuren in dat verhaal. Deze wijze van omgaan met een bijbelverhaal wordt bibliodrama genoemd. We proberen het verhaal van binnenuit te begrijpen, of dichter bij onszelf, bij onze eigen gevoelens en verlangens te komen.

De Nieuwe Stad 20.00 - 22.00 uur. Inlichtingen bij Janna Matthijsen. 699 6173.

Uit de diaconie - Ontmoeting en verdieping

Aan alle ingeschreven ouderen is een uitnodiging gestuurd tot het bijwonen van een ouderenmiddag.

Onze gemeente kent al een aantal activiteiten voor ouderen.

Er is de ouderenkring iedere donderdag van de maand van 9.30 - 12.00 uur.

Er zijn de gespreksgroepen in de verschillende ouderencentra.
Maar de diaconie van de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer (PGB) komt met een nieuw initiatief:

**Ouderenmiddag in de Nieuwe Stad op
Dinsdag 21 maart 2006
Aanvang 14.00 uur, Afsluiting 16.30 uur**

Wij willen u graag uitnodigen voor deze middag in De Nieuwe Stad. Behalve dat wij u samen met de twee predikanten van de Protestantse Gemeente ds. Arjan van Lagen en ds. Jan van der Meulen een gezellig en inhoudsvol programma aan willen bieden willen wij ook met u in gesprek komen over wat onze gemeente voor u kan betekenen. Wat zijn uw wensen en gedachten als het gaat om activiteiten voor ouderen binnen de Protestantse Gemeente. Misschien hebt u ook nog vragen en wilt u informatie over onze gemeente. Dat kan allemaal aan bod komen op die middag. Afhankelijk van de behoefte en interesse van uw kant kunnen we onze toekomstige activiteiten organiseren.

Wij hopen dat u belangstelling hebt voor deze middag. Om de middag zo goed mogelijk te kunnen voorbereiden willen wij graag weten of u komt. Wie dat nog niet gedaan heeft, wordt vriendelijk verzocht zijn aanmelding alsnog te versturen.

Mocht u geen brief ontvangen hebben, maar toch geïnteresseerd zijn, dan kunt u zich opgeven bij Jos de Boer 696 9805, Hela Reemnet 690 8757 of Ans Odinot 699 6046.

U kunt dan ook aangeven of u vervoer nodig heeft.

Uit de diaconie - Platform armoedebestrijding

Jos de Boer

Op dinsdag 29 november 2005 was er een werkconferentie, georganiseerd door de Diaconie van de Protestantse Gemeente Amsterdam (PGA). Voor deze werkconferentie *Meer dan voedsel alleen* waren vertegenwoordigers uitgenodigd van diverse organisaties in Amsterdam-zuidoost die te maken hebben met armoede. Ondanks het brede aanbod vallen mensen door het sociale vangnet heen en zijn dan afhankelijk van de voedselbank. Op dit moment ontvangen wekelijks honderden mensen een voedselpakket. De voedselbank is een initiatief waarbij de Diaconie PGA en de Diaconie PGB (Bijlmermeer) nauw betrokken zijn. Doel van deze conferentie was een brug te bouwen tussen de bestaande initiatieven vanuit de overheid en het welzijnswerk en de voedselbank.

Na deze conferentie is uit vertegenwoordigers van de diverse instanties, onder andere Dienst Werk en Inkomen (DWI); Madi; De Meren; Netwerk; voedselbank; Stichting 'Er is hoop voor morgen' en de Diaconie PGA en Diaconie PGB een *Platform Armoedebestrijding* opgericht.

Namens de DPGA zit daarin Henk-Jan Gosseling, namens de DPGB Jos de Boer en namens Stichting 'Er is hoop voor morgen' Regina Macnack. Doel van dit platform is de armoede te bestrijden en het afhankelijk zijn van de voedselbank te voorkomen.

Wij zullen u van de initiatieven van het 'Platform Armoedebestrijding' op de hoogte houden.

Uit de diaconie -Als een vis in de duif Een terugblik op de Bijlmer Duif periode

Jos de Boer, Ans Odinot

Jos: In de kerk werd afgekondigd dat er gastheren/dames nodig waren voor de Bijlmer Duif. Na een korte cursus gastheer/vrouw van Méréa en Nel mocht ik mee draaien. Als een vis in het water voelde ik mij in de Bijlmer Duif. Hier kwamen allerlei mensen van diverse pluimage hun toevlucht zoeken of gewoon wat gezelligheid. Wat was het fijn om te doen. Het kon gaan van een zeer diepgaand gesprek tot een spelletje sjoelen, maar altijd was die verbondenheid met elkaar aanwezig. Mensen konden hier tot hun recht komen en werden gewaardeerd. Er kwamen ook

mensen die in hun eigen woning geen thuisgevoel konden vinden en wel bij de Duif. Ook aan het koken van de maaltijden heb ik goede herinneringen. Samen van een heerlijke maaltijd genieten. Alleen de afwas daarna mis ik niet zo erg. Het doet mij verdriet dat we moesten stoppen met deze werkzaamheden, maar het waren zeer goede jaren. Ik hoop dat iedere bezoeker weer een plaatsje mag vinden waar men tot zijn recht komt.

Ans: Toen ik in 2000 in de VUT ging, had ik tijd om de Bijlmer Duif te gaan versterken. Ik denk met weemoed en zorg aan De Duif terug.

Met weemoed, vanwege de gezelligheid, het theedrinken, het babbelen. Met zorg omdat ik me afvraag of de bezoekers nu nog een plek hebben, waar ze met hun problemen terecht kunnen. Al gauw na aanvang ging ik de uitstapjes verzorgen, samen met Nel Vente.

De ochtend van vertrek vroegen wij ons altijd bezorgd af of iedereen wel zou komen, want er ging in het leven van deze mensen vaak wat mis. Maar het uitstapje was altijd een succes; meestal was het iets met dieren, bijvoorbeeld Artis bezoeken.

Helaas liep het aantal bezoekers, maar ook het aantal medewerkers de laatste anderhalf jaar terug. Maar al met al was het een mooie tijd; soms turbulent, soms zeer rustig.

Vol vertrouwen zie ik een nieuwe periode met het Kerkhuis tegemoet.

In memoriam Mia van den Brink

Nel Vente, Ans Odinot en Kick van den Brink

Mia, een mens van uitersten, van mogelijkheden en onmogelijkheden. Nel Vente heeft Mia via haar werk bij de Sociaal Psychiatrische Dienst leren kennen, ze kreeg haar in nazorg, eind jaren zeventig.

“Uitersten: Mia kon onmogelijk zijn, dwars liggen en je voor alles wat mooi en lelijk was uitschelden, om je vervolgens door te zeggen “Sorry hoor”, ook weer te laten weten dat het haar speet.

Er zijn in al die jaren héél veel nare en ernstige dingen gebeurd, waardoor iedereen veel zorgen om haar had, maar waar zijzelf de meeste hinder van had. Dat waren vaak gebeurtenissen waarin ze het leven niet meer zag zitten of geen enkele controle meer over zichzelf had. Maar na een opname ging ze er weer tegenaan, naar haar eigen huis, met of zonder poesen.

Mia zette zich in voor Amnesty en Unicef en in de kerk kocht ze samen met Willy Krook de boeken voor de boekentafel in en deed dat ook zeer kritisch.

Met kerst schreef ze soms een kaartje met: ‘Bedankt dat je me nooit hebt laten vallen!’”

Zo’n vijf jaar terug leerde Ans Odinot Mia kennen.

“Een veel bewogen tijd soms: allerlei herinneringen komen boven drijven die ik alleen met jou kon beleven. Bijvoorbeeld samen winkelen in Amstelveen: kleding kopen, ik liep dan met van alles te zeulen en jij had alleen oog voor wat je nodig had; de rest deed er niet toe. Maar na afloop lekker koffie drinken, natuurlijk met iets er bij.

Een paar keer zijn wij in Haren geweest bij je familie, je zus Annelies die allemaal lekkere hapjes had klaargemaakt: Dan was het vaak van jou kant ‘wat heb ik je gezegd, je krijgt daar van alles te eten’.”

Op de begrafenis, geleid door ds. Piet Vliegthart, zei haar broer Kick onder andere: “Er waren twee Mia’s. De positieve en de negatieve Mia, de enthousiaste en de onbereikbare, de aardige en de boosaardige.

Alles wat groeide en bloeide had haar interesse. Ze kon intens genieten van bloemen en planten maar ook haar katten waren haar grote trots.

Mia werd en was de boekenexpert. Trots was ze toen haar studie was afgerond en ze kon gaan werken in een groot rijksarchief in Den Haag als bibliothecaresse en archivaris.

Na haar jeugd kwam de andere Mia om de hoek kijken. Veel ziekenhuizen en zorginstellingen hebben wij bezocht en stonden dan weer hoofdschuddend aan haar bed met onbeantwoorde vragen. Opvallend was dan dat de patiënt dan vaak optimistischer was dan de bezoeker. Mia zei: ‘Ze gaan zus en zo doen en dan komt het over een tijdje weer goed. Over een tijdje ben ik weer thuis en dan ben ik dit en dat van plan.’

Ondanks alles wat haar overkwam en wat zij moest doorstaan, bleef zij vertrouwen en geloven in haar Schepper. Als het waar is wat zij geloofde heeft zij, Mia kennende, aan de hemelpoort al een

fikse woordenwisseling met Petrus achter de rug. Maar ook: Mia kennende is zij al bloemen wezen plukken in de hemelse tuin en hoop ik dat al haar vragen nu beantwoord zijn.

De Mia van voorbij,
is in een ander weten.
De Mia van voorbij,
Is in het licht, is vrij.”

Maak kennis met: een ouderling en een diaken

Frank Odinot

Jaap de Visser is ouderling geworden voor 'identiteit, communicatie en publiciteit'. Dat is een hele mond vol. En dat behoeft wel enige uitleg.

Het is ontstaan uit zijn kerkrentmeesterschap. Gezien onze financieel en qua aantal minder wordende gemeente, was het duidelijk dat het draagvlak verbreed moet worden. Dit kan door in de eerste plaats de 'randkerkelijken' aan te spreken, maar ook de brede samenleving.

Een voorbeeld is de nieuwe visie op Kerkbalans ('een kerk is heel wat waard'). Daarin wordt geconstateerd, dat een kerk, als beeldbepalend monument in stad of dorp ook voor niet-kerkelijken belangrijk is. De kerk zou bijvoorbeeld donateurs kunnen hebben.

Maar ook binnen de kerk is het zaak meer mensen echt betrokken te laten zijn.

Dat is niet meer zo vanzelfsprekend. Een eigentijdse, wervende boodschap, die inspeelt op de veelvormigheid in het religieus beleven is nodig. Dat wil niet zeggen dat de traditie overboord gaat, integendeel. Vanuit de traditie moet er gekeken worden wat het geloof juist in deze tijd betekent.

Jaap is van Gereformeerde Zeeuwse origine. Hoewel hij minder actieve perioden heeft gehad, heeft hij de kerk nooit vaarwel gezegd. Toen hij in Amsterdam kwam wonen met een baan bij de universiteit heeft hij zich bij de Hervormde Gemeente laten inschrijven, bij ds. Jaap van Slageren (de voorganger van ds. Spijkerboer). Er werd toen nog in de OSB gekerkt.

Jaap is afgestudeerd op 'methoden en technieken van sociaal-wetenschappelijk onderzoek; iets met veel statistiek.

Naast kerklid en wetenschapper is hij actief lid van de Partij van de Arbeid. Gevraagd naar wat het betekent om te geloven, noemt hij als één van de aspecten: "Je moet je eigen betrekkelijkheid durven aanvaarden."

Méréa Koolstra-Lebailly is diaken geworden. Hoewel ze nog niet weet hoe, is het haar bedoeling om zich speciaal te richten op de problematiek van de asielzoekers. Ze is zich nu aan het oriënteren.

Na twee jaar rust was ze weer aan actie toe. Zestien jaar lang heeft ze zich, op allerlei fronten, ingezet voor de Bijlmer Duif.

Méréa Lebailly is Française van geboorte. Als jongste van zeven broers en zusters woonde ze in een voorstad van Parijs.

Al gauw ging zij het huis uit om in Grenoble Frans (en Latijn) te gaan studeren. Daar ontmoette zij in de zestiger jaren de leraar Franse taal Jaap Koolstra.

Van hun drie kinderen hebben ze nu vijf kleinkinderen.

Méréa is opgegroeid met de Protestantse kerk (de 'Eglise Réformée de France'). In Frankrijk een minderheid. (Eén en twee zijn de Rooms-katholieken en de Islam.) Als het over meer gaat dan de dagelijkse boodschappen, is het Frans tussen Méréa en Jaap nog steeds de voertaal.

In haar jeugd heeft Méréa veel gehad aan haar lidmaatschap van de (protestantse) Scouting. Daar had zij bijvoorbeeld ook contacten met rooms-katholieke en joodse meisjes.

Op dit moment is zij nog één dag in de week docente Frans aan de Hogeschool Utrecht.

Voor Méréa is het geloof een zoektocht. "Het geloof is een open deur, waar je doorheen kunt. Wat je daar zult vinden is onzeker, maar wel is zeker dát het daar te vinden is."

Ze woont in de Bijlmer omdat juist deze gemeente haar aanspreekt.

Aktie Kerkbalans 2006 - het voorlopig resultaat

Namens de Kerkrentmeesters, Tineke Bruggers, Elly Kroese

Zoals u bekend is in de tweede helft van januari de actie Kerkbalans gehouden onder het motto: 'Een kerk is heel wat waard'. We zijn nu zover dat we een voorlopige stand kunnen bekendmaken. Van de ruim 400 Kerkbalans enveloppen die we (dankzij onze bezorgers) hebben verspreid zijn er momenteel (datum: 16 februari) 171 terugontvangen met een totaal aan toezeggingen: € 56.559. Dat is ruim 333 euro per gemeentelid, een mooi resultaat. Vooral als u bedenkt dat deze 171 gemeenteleden een gezamenlijke verhoging van € 3.907 hebben toegezegd, oftewel ruim 7,4 % ! Toch verwachten wij nog vele antwoorden terug. Van een aantal gemeenteleden die wel betaald hebben, maar geen toezeggingsformulier hebben ingevuld, weten we de bijdrage nog niet. Dat komt pas eind februari, als de overzichten van de SMRA, het bureau dat namens de kerken de actie Kerkbalans voert, binnenkomen.

Dus mocht u uw antwoord op Kerkbalans 2006 nog niet hebben ingevuld en verzonden (ligt-ie nog op uw tafel of bureau?) dan graag vandaag op de brievenbus doen.

Tot slot hartelijk dank aan de bezorgers, die mede hebben gezorgd dat deze actie wederom succesvol is verlopen. Ook de bijdragers natuurlijk onze dank.

Hieruit blijkt dat uw kerk u heel wat waard is.

Onze vrijwilligers, in en uit

namens de werkgroep Vrijwilligerszorg,
Marga Blom

Misschien kunt u het zich nog herinneren: op 8 juli 2005 zijn tijdens een feestelijke bijeenkomst onze vrijwilligers in het zonnetje gezet. Het betrof een grote groep gemeenteleden. Op zo'n moment realiseren wij ons hoe gezegend wij zijn dat zoveel mensen zich willen inzetten voor of namens onze gemeente. De avond stond in het teken van het uitspreken van onze waardering en wij hebben toen getracht dit op een ludieke manier vorm te geven.

Kijkend naar al deze actieve vrijwilligers constateren wij dat de een wat meer voor het voetlicht treedt dan de ander, maar dat alle inzet en inbreng van iedere vrijwilliger even waardevol en onmisbaar is. Wij werden ons van dit feit nog meer bewust toen wij ons de afgelopen weken bezighielden met het opstellen van een inlegvel voor het "Rode Boekje", onze adressengids die in de zomer van 2004 aan alle gemeenteleden is overhandigd. Als we terugkijken dan zien we dat er in het afgelopen jaar wel vrijwilligers om begrijpelijke redenen zijn gestopt met hun activiteiten, maar dat er ook veel nieuwe vrijwilligers zijn bijgekomen. Een verheugend feit.

Nu is het gebruikelijk dat bij het bevestigen van nieuwe ambtsdragers in de kring van de gemeente de vertrekkende ambtsdragers worden bedankt voor hun jarenlange inzet. Tijdens zo'n dienst wordt er een dankwoord uitgesproken en de vertrekkende ambtsdragers krijgen als aandenken een pen met inscriptie. Natuurlijk willen wij onze vertrekkende vrijwilligers net zo zichtbaar bedanken. In overleg met de dienstdoende predikant is afgesproken hier tijdens de diensten aandacht aan te schenken en de bloemen voor de vrijwilligers te bestemmen. In vele gevallen gebeurt dat ook, maar in een enkel geval ook niet, om welke reden dan ook.

Door middel van dit artikel willen wij dus vanaf deze plaats alle vrijwilligers - genoemd en ongenoemd - nogmaals van harte bedanken voor het vele werk dat zij hebben gedaan. Daarnaast heten wij alle nieuwe vrijwilligers van harte welkom.

Hartelijk dank

René Niessink

Ik wil de gemeente hartelijk danken voor het prachtige boekje dat ik mocht ontvangen als een teken van medeleven bij het overlijden van mijn zuster.

Het heeft mij geweldig goed gedaan, zeker ook mede door de handtekening van de beide predikanten.

Gebed van Franciscus van Assisi

*O Heer, maak mij een werktuig van uw vrede:
zodat ik liefde verspreid waar men elkaar haat,
dat ik vergeef waar men elkaar beledigt,
dat ik verenig waar men strijdt,
dat ik de waarheid spreek waar dwaling heerst,
dat ik het geloof breng waar twijfel terneer drukt,
dat ik hoop wek waar vertwijfeling heerst,
dat ik Uw licht ontsteek waar duisternis is,
dat ik vreugde breng waar leed woont.*

*O Heer, laat mij er naar streven niet dat ik getroost word,
maar dat ik troost breng,
niet dat ik begrepen word, maar dat ik de ander versta,
niet dat ik geliefd word, maar dat ik liefheb.*

*Want wie geeft, ontvangt,
wie zich zelf vergeet, die vindt,
wie vergeeft, hem wordt vergeven
en wie sterft ontwaakt ten eeuwigen leven.
Amen.*

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Het Kerkhuis De Bijlmer Duif: de eerste week

Henk Jan Gosseling

Per 1 januari is de Bijlmer Duif als inloophuis gestopt, per 1 februari is Het Kerkhuis in de Bijlmer Duif getrokken.

Voor allen die de afgelopen 18 jaar bij het inloophuis betrokken zijn geweest zal het wel een raar gevoel zijn. De inrichting van het pand is hetzelfde gebleven, maar nu zit er een ander aan de tafel, staat er iemand anders in de keuken te koken. Je fietst langs Hoogoord, je ziet het licht branden, maar de vertrouwde mensen zijn er niet meer. Een plek waar je jaren lief en leed met anderen gedeeld hebt, is er nog wel, maar ook niet meer. Velen vragen ons hoe we nu verder gaan in de Duif.

Als medewerkers van Het Kerkhuis zijn we in een gespreid bedje terecht gekomen. We lopen nog wat te dwalen in de ruimte. Twee jaar lang zaten we op het Krimpertplein in een kantoorkamer die steeds voller en dus kleiner werd. In het kantoor dat net iets groter was dan dat van De Bijlmer Duif zaten we soms met drie werkers te telefoneren en overleggen. Soms zaten er ook nog drie bezoekers aan computers te werken.

Nu werken we ineens in een weelde van ruimte. We kunnen rustig met een bezoeker apart in een spreekkamertje praten of ons in de vergaderruimte terug trekken voor overleg.

Het bestuur van de Bijlmer Duif heeft het pand perfect opgeruimd en nieuw geverfd aan ons overgedragen. Wat een luxe! De verhuizing en inrichting waren daardoor in twee dagen rond. Dank aan de heer Jaap Koolstra die twee uur kwam inpakken en de twaalf Afrikaanse Kerkhuisvrijwilligers die hielpen verhuizen! Na het overbrengen van de spullen hebben we met pastor Emmanuel Baidoo gebeden om zegen over ons werk in de Bijlmer Duif en nu zijn we al volop aan het werk.

Op *maandagochtend* evalueerde Hela Reemnet met ons de opzet van de Nederlandse les. Met de extra ruimte in het pand kunnen we nu in kleinere groepen lesgeven met meer vrijwilligers op meer dagen. Met stagiaire theologiestudente Trudy Joosse uit Uithoorn bespraken we de activiteiten met welke zij de komende weken met elk van de medewerkers mee gaat lopen.

Op *dinsdagavond* gingen de deelnemers aan de Nederlandse les nieuwsgierig op onderzoek uit. "Wat een prettige ruimte, niet alleen een lesruimte, maar ook een soort thuis!" Ze vroegen wat de Bijlmer Duif betekende. Wij legden uit dat de duif het teken van vrede en hoop is en dat het jarenlang een inlooppcentrum van de kerken was. "Daarom hangt er hier zo'n serene vredige sfeer, je kunt merken dat hier aandacht voor mensen is geweest!"

Een echtpaar dat altijd van tevoren koffie en thee zet liep waarderend te knikken en bekeek verheugd het grote fornuis en het koffiezetapparaat.

Hela Reemnet bracht een Spaanssprekende vrijwilligster mee, die gelijk met twee Dominicaanse vrouwen aan de slag ging aan een tafel in de inloopruimte. In het kantoor namen de gevorderden plaats. En aan de vergadertafel plande Hela het boodschappen doen met drie Ghanezen, twee dames en een heer.

Woensdag was het een drukte van belang. Pastor Cor Ofman had spreekuur en ontving zeven bezoekers. Méréa Koolstra liep een ochtend mee in het spreekuur en besprak met ons mogelijkheden om voor Franstalige Afrikanen aanspreekpunt te zijn. Twee van hen kwamen net binnen en zo kon er gelijk een afspraak gemaakt worden.

Het Kerkhuis gaat Aidsvoorlichting opzetten. Pastor Rick gaat contacten leggen binnen de musicale wereld van de migrantenkerken om een cd te maken die op Wereld Aidsdag, 1 december 2006, uitkomt. We rekenden uit wat er gedaan moet worden, maakten een planning en een begroting. Berriel Castillion heeft op woensdagavond activiteiten voor meisjes in de Bijlmer Duif. We spraken af dat zij ook op dinsdagochtend aanwezig zal zijn, zodat we dan klanten goed kunnen ontvangen. Twee klanten die al meer dan een jaar vrijwilligerswerk doen voor Het Kerkhuis uitten hun bezorgdheid over het groeiende werk en stelden zich beschikbaar voor meer inhoudelijk vrijwilligerswerk.

Op *donderdag* hadden Henk-Jan en Erika werkoverleg en bespraken wat praktische zaken: de kosten voor mobiel bellen kunnen omlaag omdat we nu een vaste telefoon hebben, er komt een internetverbinding, de kakkerlakkenservice komt langs en er moet weer een jaarverslag geschreven worden en de verhuisberichten moeten nog de deur uit. We namen afscheid van de collega's van Streetcornerwerk met taart en kadootjes. Henk-Jan bezocht met Trudy de voedselbank.

We zullen u het komende jaar maandelijks op de hoogte houden van ons werk. Wilt u eens komen kijken, bel dan even, we hopen dat de Bijlmer Duif een kerkelijk centrum blijft waar velen zich thuis voelen en waarvanuit veel contacten in de wijk ontstaan.

Henk-Jan Gosseling diaconaal consulent
Erika Feenstra, adviseur migrantenkerken
Cor Ofman, pastor diaconaal consulent

Telefoon 691 3963 www.kerkhuis.nl

Weerzien

Rajol, een drugsverslaafde

Het was twintig jaar geleden dat ik voor het eerst kennis met hem had gemaakt en in twintig jaar verandert er veel. Straten veranderen, gewoontes veranderen, mensen veranderen. Op de een of andere manier scheen hij nooit te veranderen. Wellicht is zijn dood hier debet aan geweest, maar ook bij leven had hij reeds een magische onveranderlijkheid, zeg maar onsterfelijkheid voor mij gehad. Ik liep van de week door de Sarphatistraat in Amsterdam en het was alsof zijn geest daar rondwaarde. Ik voelde zijn aanwezigheid in elke steen, in elke boom, in elke tak; zelfs de wind was van die gewaarwording bezwangerd. Het was weer een van die nachten dat ik door de straten zwierf, beschutting zoekend om aan de elementen te ontkomen. De gele gloed van de lampen die boven de straat in de wind wiebelden, gaf de motregen een zacht, nevelig effect. Bovendien wierpen de lampen vreemde schaduwen die over de muren van de statige, massieve huizen gleden. Alles leek vervuld van zijn aanwezigheid.

'Heb u een saffie voor me?

Geschrokken draaide ik mij naar een duister portiek, uit mijn herinneringen en overpeinzingen gesleurd door die stem, dat taalgebruik... Ik tuurde en ontwaarde een mannelijke gedaante.

Dichterbij gekomen zag ik zijn pet die de ogen nog steeds verborgen hield. Lichtelijk in elkaar gedoken, weggedrukt tegen de koude stenen van het portiek, doorweekt en dampend van de vorige regenbui.

'Als het u niet ontrieft.'

Alweer die stem, dat taalgebruik. Mijn hart begon sneller te kloppen. 'Ik heb alleen zware Van Nelle,' zei ik. Hij knikte goedkeurend, zich in de handen wrijvend en blazend om zich te verwarmen.

'Zal ik 'm voor je draaien?' vroeg ik. Nu keken zijn ogen me verbaasd van onder de pet aan.

Als door de bliksem getroffen bleef ik een seconde - die een jaar leek te duren - stilstaan. *Hij was 't.* Twee shagjes rolde ik, voor ieder van ons. Zwijgend stonden we daar te roken, in een loeiende wind die onze mijmeringen voedde. Dit alles was de volstrekte volmaaktheid, onderstreept door het afscheid. 'Ziezo,' zei hij.

'Het ga je goed,' antwoordde ik, waarop hij met een knikje doorliep. Mijn weg vervolgend wist ik dat ik Japi nooit meer zou zien. Die nacht was ik weer alleen. Dankbaar dat Nescio hem ooit aan me voorgesteld had.

(Een kwestie van smaak: beelden en teksten van daklozen. Nieuwjaarsgeschenk van D(rugs)P(astoraat)A(msterdam) aan de vrijwilligers. Teksten: schrijfclub Kantlijn, foto's Mayanne Könst)

KerkenWerkdag 'Over geloven gesproken!'

Op zaterdag 13 mei 2006 in De Rijper Eilanden, De Rijp (tussen Alkmaar en Purmerend) van 10.00-15.00 uur

Je geloof. Houd je dat voor jezelf of ga je erover in gesprek? In je eigen gemeente is dat soms al moeilijk, laat staan daarbuiten. Toch blijkt het heel verrijkend te zijn als je het geloofsgesprek aandurft. Voor jezelf, maar ook voor de ander. Het Protestants Dienstencentrum verzamelde allerlei manieren waarop gemeenten hiermee omgaan. Op de KerkenWerkdag komt u ze tegen en ervaart u hoe u die uitdaging aan kunt gaan:

- door presentaties van verschillende gemeenten uit Noord-Holland die laten zien hoe zij in geloofsgesprek gingen
- door het geloof samen te beleven
- door met elkaar in gesprek te gaan
- door te luisteren naar mensen
- door muziek en beelden van geloof
- door te zingen
- door ideeën op te doen en anderen op een idee te brengen

... en neem uw kinderen mee, want er is een spannend kinderprogramma!

Programma-onderdelen:

Een aantal gemeenten presenteert wat in het afgelopen seizoen geleerd, gemaakt, verbeeld en gedaan is toen geloof ter sprake kwam. Er zijn workshops o.l.v. ds. Bas Plaisier (scriba generale synode), Otto Sondorp, June Beckx, Willemien Wikkers, ds. Chris van Andel, de groep 'Psalmen voor nu', Maddy Blokland en Wielie Elhorst. Op de KerkenWerkdag zijn de hele dag kerkelijke gemeenten en organisaties aanwezig. Zij presenteren zich met het materiaal dat zij gebruikten voor het geloofsgesprek ter plaatse. Materiaal dat u weer kunt gebruiken in uw eigen gemeente!

Bestel de folder, incl. de routebeschrijving, en meld je aan via het aanmeldformulier. Dat formulier is verkrijgbaar op www.noordholland.pkn.nl.

Iedereen is van harte welkom!

Namens het dienstencentrum,

B.Olde

Telefoon (075) 655 95 10

E-mail: info.noordholland@pkn.nl

LEZERS SCHRIJVEN

Niet geschikt voor jeugdige lezers

Henk Kroese

Als je ná 1980 geboren bent, kan je dit artikeltje beter overslaan.

Want, hoe is het in vredesnaam mogelijk dat wij geboren in de jaren 50/60/70 (en eerder) nog leven? Volgens de theorieën anno 2006 zouden we toch al lang overleden moeten zijn?

Wij zaten in auto's zonder veiligheidsstoeltjes, gordel of airbag. Onze bedden en ons speelgoed waren geschilderd met verf vol lood en cadmium. Boven aan de trap was geen hekje, wie te ver ging kukelde naar beneden. Als je wakker werd in bed hoorde niemand dat, en als er echt iets mis was moest je hard schreeuwen voordat je ouders het merkten. (het woord babyfoon konden we nog niet eens spellen toentertijd)

Flessen met gevaarlijke stoffen en alle apothekersflessen konden we gewoon met onze handjes en beperkte motoriek openen.

Op de fiets zat je achterop met je gat op de bagagedrager en probeerde je je vast te houden aan de schroefveren van het zadel voor je. Een helm hadden ze nog niet eens op een bromfiets, laat staan op een fiets. Water dronken we uit de kraan, niet uit een fles. Brood stond stijf van de conserveringsmiddelen, na twee weken was een Bums nog net zo vers als in de winkel. Kleur en smaakstoffen moeten ook toen al bestaan hebben, want zo rood, groen of geel als die limonade toen was, zie ik ze nu echt niet meer. Een kauwgom legde je 's avonds op het nachtkastje en stak je 's morgens weer in je mond.

Schoenen waren meestal al ingedragen door broer, zus, neef of zo, en ook je fiets was te groot of te klein. Een fiets had geen versnellingen en als een band kapot was leende je vader je zo snel mogelijk materiaal om de band zelf te plakken. We gingen 's morgens weg van huis en we kwamen terug als de straatverlichting aan ging. Niemand wist in de tussentijd waar we waren en we hadden geen GSM mee!

Het bos of een park was een plek om te spelen en geen vieze mannetjes-verzamelplek. Als we naar een vriendje gingen, liep je er gewoon naar toe, je hoefde niet aan te bellen en ook geen afspraak te maken. Er ging ook geen volwassene met je mee.

We aten ook al koekjes en kregen brood met veel boter en werden toch niet dik. We dronken uit dezelfde fles als onze vrienden en niemand werd er ziek van.

Hallo, tien- of twintig plusser, heb je toch dit artikeltje van een oudere man gelezen?

Let dan op het vervolg in een volgend nummer van Opnieuw.

Een eerlijke gelovige

Frank Odinot

Onlangs moesten er weer bloemen weggebracht worden, deze keer naar Elisabeth Aboagye van de Presbyterianen, die haar voet nogal pijnlijk bezeerd had.

Ans wilde dat wel doen, dus bij het verlaten van de kerk de bloemen schuin in de fietstas en naar huis. Achterom kijken was er niet bij.

Thuisgekomen zag ik bij het wegzetten van de fiets de lege fietstas en vroeg: "Waar zijn je bloemen, Ans?"

Als de weerlicht fietste ik terug. Bij Gooioord zag ik uit een vuilnisbak een gekleurd lint steken en daaronder iets van groen inpakpapier en ik dacht: "O ja, misschien heeft iemand de bloemen opgeraapt, het kaartje gezien en daarom het bewijsmateriaal in de vuilnisbak gedumpt en is er met de bloemen vandoor gegaan." Toch fietste ik nog even door, om te kijken of ik de bloemen dichterbij de kerk nog zag liggen. Niets!!

Bij de onderdoorgang van Gooioord fietsten mij een paar jongetjes tegemoet, aan de verkeerde kant.

Omdat ik vind, dat mensen vaak veel te weinig aangesproken worden (op een vriendelijke manier) op dingen die niet in orde zijn, riep ik onder het hard doorfietsen: "Jullie rijden aan de verkeerde kant!"

(Dat het mensen tegenwoordig wel eens duur komt te staan, als ze een ander op hun fouten wijzen, maakt velen angstig. Ik denk echter dat vriendelijk terecht wijzen de enige manier is om deze trend om te buigen.)

Vlakbij de kerk gekomen keerde ik teleurgesteld terug. Niets!!

Ik snel terug. Daar fietsen de jongetjes van daarnet nog. Mijn haast doet ze kennelijk denken, dat ik achter hen aan fiets. Dus die zetten er ook de sokken in en slaan bij de eerste zijweg af, mij argwanend nakijkend.

Na een paar honderd meter voort racend denk ik echter: "Je weet maar nooit of er een eerlijke vinder is langs gekomen die ze heeft opgeraapt, het kaartje heeft gelezen en de bloemen bij de kerk heeft afgeleverd."

Dus keer ik, intussen lichtelijk buiten adem weer om, zet mijn fiets bij de voordeur tegen het muurtje en snel de kerk in. Geen bloemen.

Voor alle zekerheid toch maar even in de keuken gekeken en warempel, daar liggen ze!

Thuisgekomen gaat de telefoon. De eerlijke vinder! Dat de bloemen bij de kerk op de grond lagen en dat iedereen er aan voorbij liep. Toch maar opgeraapt en verbaasd het kaartje gelezen en ze toen maar naar binnen gebracht. Ik vertel dat ik ze inmiddels al weer terug heb en bedank deze eerlijke gelovige heel hartelijk.

Nog lichtelijk buiten adem ga ik aan tafel zitten om van mijn zondagse gekookte eitje te genieten.